

முதல்முதலில் மனிதர்கள் பேசினார்களா? பாடினார்களா? முதல்முதலில் பேசினார்கள் என்றுதான் பலரும் எண்ணுகிறார்கள். அதன் பிறகு பாடக் கற்றுக்கொண்டார்கள் என்றும் எண்ணுகிறார்கள். ஆனால் உண்மை அது அல்ல. நாம் பேசக் கற்றுக்கொண்டு நெடுங்காலம் ஆனபிறகுதான் பாடக் கற்றுக்கொள்கிறோம். அதனால் பழங்காலத்து மனிதர்களும் அப்படியே முதலில் பேசவும் பிறகு பாடவும் கற்றுக்கொண்டிருப்பார்கள் என்று எண்ணுவது பொருந்தாது. பாடுவது என்றால், இராகமும் தாளமும் அமைத்து, இசை இலக்கணப்படி பாடுவது மட்டும் அல்ல. மனம் போனபடி ஒலியை நீட்டி, ஆனால் இனிமையாக, உருக்கமாகப் பாடினால் போதும். அதுவும் பாட்டுத்தான். நாட்டுப்புறங்களில், காட்டிலும் மேட்டிலும் ஓடி உழைக்கும் சிறு பிள்ளைகள், மனம் போனபடி நீட்டி நீட்டிப் பாடுகிறார்கள். அவற்றை எல்லாம் பாட்டு அல்ல என்று சொல்லி விட முடியாது. இசை இலக்கணம் தெரியாத காரணத்தால், பாட்டும் தெரியாது என்று சொல்லிவிட முடியாது. குயிலுக்கு இசை இலக்கணம் தெரியாது. ஆனால் அதன் ஒலி, பாட்டு என்றுதான் சொல்லப்படுகிறது.

இந்தக் கருத்தோடு பார்த்தால், யார்க்கும் இயற்கையாகப் பாட்டுத் தெரியும் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். திருத்தமாகப் பேசுவதற்கு முன்னமே பாட்டு உண்டு என்று சொல்ல வேண்டும். மூன்று நான்கு வயதுக்கு முந்தைய அம்மாவிடம்போய், ஏதாவது வேண்டும் என்று கேட்கிறது. அப்போது 'அம்மா கொடு' என்று புத்தகத்தில் படிப்பதுபோல் கேட்பதில்லை. ஊ கால் ஆட்டிக்கொண்டும் கொஞ்சி அழுது கொண்டும் சொற் கணா நீட்டி நீட்டி, 'அம்மா அஆ, கொடுஉஉ' என்று கேட்கிறது. அவை எல்லாம் பாட்டுத்தான். வளர்ந்த பிறகு அந்தப் பாட்டை எல்லாம் மறந்துவிடுகிறது. பேசுவதிலே அக்கறையாக ஈடுபடுகிறது. அதனால் பாட்டை மறந்து விடுகிறது. மிகப் பழங்காலத்து மக்களும் அப்படித்தான். அவர்களும் சொற்களை நீட்டி நீட்டிப் பாட்டுப் போல் ஒலித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். நாகரிகம் வளர்ந்த பிறகு, அந்த வழக்கத்தை விட்டுவிட்டு, ஒலிகளை அளவோடு நிறுத்திப் பேசத் தொடங்கினார்கள்.

ஆனாலும் இசையை அடியோடு துறந்துவிட மனிதனால் முடியவில்லை. காரணம் என்ன? மனிதனுடைய செவி ஒழுங்கான நயமான ஒலியைக் கேட்க விரும்புகிறது. அதற்குக் காரணம் மனிதனுடைய உடம்பே. உடம்பில் இரத்த ஓட்டம், நுரையீரலின் வேலை, இதயத்தின் தொழில் முதலிய எல்லாம் ஒருவகை ஒழுங்குமுறையோடு நடைபெறுகின்றன. அதனால் செவிநரம்புகளும் ஒழுங்கான ஒலியைக் கேட்கவே விரும்புகின்றன. ஆகையால், இசையில் பயிற்சி இல்லாதவர்களும் ஒழுங்கான ஒலிகளால் அமைந்த சொற்களைக் கேட்க விரும்புகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சொற்களையே பேசவும் விரும்புகிறார்கள்.

நாம் பல வாக்கியங்களைப் பழமொழிகள் என்று சொல்கிறோம். 'காற்றுள்ள போதே தூற்றிக் கொள்', 'கிட்டாதாயின் வெட்டென மற', 'யானைக்கு ஒருகாலம், பூனைக்கு ஒரு காலம்', 'யானை வரும் பின்னே, மணியோசை வரும் முன்னே' முதலான பழமொழிகளை வழங்குகிறோம். என்னென்னவோ கற்றுக்கொண்டு மறந்துவிடுகிறோம். ஆனால் மறக்க வேண்டும் என்று நாமாகப் பாடுபட்டாலும் இந்தப் பழமொழிகளை மறக்க முடியவில்லை. காரணம் என்ன? இந்தச் சொற்களில் உள்ள இசை தான் காரணம். ஒருவகை ஒலி, நயமாக ஒழுங்காகத் திரும்பி வருகின்றது. இந்தப் பழமொழிகளை வாய் விட்டுச் சொல்லிப் பார்த்தால், ஒழுங்கான ஒலிமுறை அமைந்திருப்பதை உணரலாம். இதுதான் சொற்களின் இசை என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்தச் சொற்களின் இசைதான் இவற்றை மறக்காமல் இருக்கச் செய்கிறது.

உலகத்தில் உள்ள எல்லா மொழிகளிலும் பல சொற்கள் இப்படி இசையோடு அமைந்திருக்கின்றன. தமிழ்ச் சொற்களிலும் இப்படிப் பல உண்டு.

இப்படிப்பட்ட சொற்களில், வேண்டும் என்றே இசையை யாரும் அமைக்கவில்லை. பேசும் மக்களின் செவியும் வாயும் தம்மை அறியாமல் இப்படிச் சொற்களில் இசையை அமைத்துவிடுகின்றன.

எடுத்துக்காட்டாக, 'அல்ல' என்பது ஒரு சொல். 'இல்லை' என்பது மற்றொரு சொல். இலக்கணப்படி பார்த்தால், 'இல்லை' என்னும் சொல் 'இல்ல' என்று தான் இருக்கவேண்டும். ஆனால் 'இல்லை' என்று

மாறி அமைந்திருக்கிறது. 'அல்ல' என்னும் சொல் 'அல்லை' என்று மாறவில்லை. காரணம் என்ன? 'அல்ல' என்னும் சொல்லில் முன்னும் பின்னும் 'அ'- ஒலி இருக்கிறது. அதனால் ஒலி ஒத்துப் போகிறது. 'இல்ல' என்று சொன்னால், சொல் முதலில் 'இ' யும் முடிவில் 'அ'-வும் இருப்பதால் ஒத்துப் போவதில்லை. அதனால், கடைசியில் உள்ள 'அ', 'ஐ'யாக மாறிவிட்டது. 'இ'-யும் 'ஐ'-யும் ஒத்துப்போகும் ஒலிகள். அதனால், 'இல்ல' என்று சொல்வதைவிட, 'இல்லை' என்று சொல்வது இனிமையாயிருக்கிறது. இதுபோலவே எத்தனையோ சொற்கள் இனிய ஒலி வேண்டும் என்று மாறி அமைந்திருக்கின்றன.

'அது' என்பது பெயர்ச்சொல். 'கு' என்பது, உருபு. 'அது + கு' = 'அதுக்கு' என்று ஆகவேண்டும். ஆனால், இடையிலே ஓர் ஒலியைச் சேர்த்து 'அதற்கு' என்று சொல்கிறோம். நாம் + கு = நாம்கு என்று சொல்லாமல், நம்கு என்றும் சொல்லாமல், நமக்கு என்று சொல்கிறோம். அப்படியே, யான்கு, நீகு என்று ஒலிக்காமல், எனக்கு, உனக்கு என்று ஒலிக்கிறோம். மரம் + ஐ = மரமை, குளம் + கு = குளக்கு என்று யாரும் ஒலிப்பதில்லை. மரத்தை, குளத்திற்கு என்று இடையிலே ஒலிகள் சேர்த்து வழங்குகின்றார்கள். இனிய ஒலியாக ஒலிக்கவேண்டும் என்பதை முக்கிய நோக்கமாகக்கொண்டு இவ்வாறு சொற்களில் சில ஒலிகள் சேர்க்கப்படுகின்றன. இவைகளைச் சாரியைகள் என்று இலக்கணம் கற்றவர்கள் சொல்வார்கள். சொற்களில் இசை பொருந்த வேண்டும் என்று முன்னோர்கள் செய்த முயற்சியை இவற்றில் பாருங்கள்.

இப்படிப்பட்ட முயற்சி தமிழ்மொழியில் மட்டும் அல்ல, ஏறக்குறைய எல்லா மொழிகளிலுமே உண்டு. தெலுங்கு மொழியில் சொற்கள் எல்லாம் இனிமையான இசை உடையவை என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அதனால்தான் அந்த மொழி தேன்போன்ற மொழி, தேனுகு, தேனுகு, தெலுங்கு என்று பெயர் பெற்றதாகவும் சொல்கிறார்கள். தமிழர்களாகிய நாமும் நம் தாய்மொழியைப் பற்றி இப்படித்தான் சொல்கிறோம். தமிழ் என்றாலே இனிமை என்று பொருள் கூறுகிறோம். ஏறக்குறைய எல்லா மொழியாரும் இப்படியே தம்தம் மொழியைப் பாராட்டிக்கொள்கிறார்கள்.

- மு. வரதராசன்

அரும்பதங்கள்

அக்கறை	-	விருப்பம்
நயமான	-	இனிமையான
எண்ணுகிறார்கள்	-	நினைக்கிறார்கள்

கிரகித்தற் பயிற்சி

பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடை எழுதுக.

1. மனிதனுக்கு இயற்கையாகவே பாடத்தெரியும் என்பதை எவ்வாறு உணரலாம்?
2. இசையில் பயிற்சி இல்லாதவர்களும் ஒழுங்கான ஒலிகளாலான சொற்களை ஏன் கேட்க விரும்புகின்றார்கள்?
3. இப்பாடத்தில் குறிப்பிடப்படும் பழமொழிகள் எவை?
4. எம்மால் பழமொழிகளை, மறக்கமுடியாமைக்கான காரணம் எதுவென கட்டுரை ஆசிரியர் குறிப்பிடுகிறார்?
5. இப்பாடத்தில் இசையின் முக்கியத்துவம் எவ்வாறு எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது?

மொழித்திறன் விருத்திச் செயற்பாடு

உமது பிரதேசத்தில் வழங்கப்படுகின்ற ஓசை இயைபுடைய பழமொழிகளை எடுத்துக்காட்டி அவற்றில் காணப்படும் ஓசை இயைபு தொடர்பில் கலந்துரையாடுங்கள்.

வாக்கியத்தின் அமைப்பு

வாக்கியத்தின் அமைப்புத் தொடர்பாக, தரம் 7இல் கற்ற விடயங்களை நினைவுபடுத்திக் கொள்வோம்.

★வாக்கியம் எழுவாய், பயனிலை ஆகிய உறுப்புக்களைக் கொண்டிருக்கும். எழுவாய் வாக்கியத்தில் வெளிப்பட்டோ, மறைந்து நின்றோ தொழிற்படலாம்.

★ செயப்படுபொருள் சில வாக்கியங்களில் இடம்பெறும்.

★எழுவாய், பயனிலை, செயப்படுபொருள் என்பவற்றுக்கான அடைமொழிகளும் வாக்கியத்தில் இடம் பெற்றிருக்கலாம்.

கீழே தரப்பட்டுள்ள வாக்கியத்தைக் கவனியுங்கள்.

உயர்தர மாணவர்கள், வண்ணவண்ண ஓவியங்களை அழகாக வரைந்திருந்தார்கள்.

எழுவாய்	-	மாணவர்கள்
எழுவாய் அடைமொழி	-	திறமையான
பயனிலை	-	வரைந்திருந்தார்கள்
பயனிலை அடைமொழி	-	அழகாக
செயப்படுபொருள்	-	ஓவியங்கள்
செயப்படுபொருள் அடைமொழி	-	வண்ண வண்ண

பயிற்சி

பின்வரும் வாக்கியங்களின் உறுப்புக்களை இனங்கண்டு கீழேயுள்ள அட்டவணையைப் பூர்த்தி செய்யுங்கள்.

1. திறமையான கமலன் ஆழமான குளத்தை விரைவாக நீந்திக் கடந்தான்.
2. யேசுதாலன் தனது சிறிய கடையை அழகாகப் புதுப்பித்திருக்கிறார்.

3. எமது கிராமத்தில் கண்ணைக் கவரும் பூஞ்சோலைகள் நிறைந்துள்ளன.
4. மெளறூஸ் தனது பாடசாலை மாணவர்களை சுற்றுலாவிிற்காக நுவரெலியாவுக்கு அழைத்துச் செல்லவுள்ளார்.
5. இனியவன் செவிக்குணவான இசையை இரசிப்பதில் எப்போதும் மிகுதியான ஆர்வமுடையவன்.

எழுவாய்	எழுவாய் அடைமொழி	செயப்படுபொருள்	செயப்படுபொருள் அடைமொழி	பயனிலை	பயனிலை அடைமொழி

திரிசொல் II

பல பொருள் குறித்த ஒரு சொல்

- ★ அரி பூக்களின் தேனையுண்டது.
- ★ அரி இந்துக்களின் காத்தல் தெய்வமாவார்.
- ★ தச்சன் பலகையை அரிந்தான்.
- ★ மாருதப்புரவீகவல்லி அரி முகம் நீங்கினாள்.
- ★ அரசன் அரியணையில் அமர்ந்திருக்கிறான்.

மேலே தரப்பட்ட உதாரணங்களில் அரி என்னும் ஒரு சொல் முறையே வண்டு, திருமால், அரிதல், குதிரை, சிங்கம் முதலிய பல்வேறு பொருள்களைத் தந்து நின்றது. இவ்வாறு பல பொருளைக் குறிக்கும் ஒரு சொல்லையே பல பொருள் குறித்த ஒரு சொல் என்போம். அவ்வாறான சொற்கள் கீழே தரப்படுகின்றன.

அணி : அழகு, ஒழுங்கு, ஆபரணம், கருவி, அணிதல்
 அத்தி : எலும்பு, கடல், ஒருவகை மரம், பாதி, இரப்போன்
 அளி : அன்பு, வண்டு, மது, குளிர்ச்சி, அளித்தல்
 அரண் : மதில், கோட்டை, காவல், அழகு
 இசை : புகழ், சங்கீதம், இனிமை, ஓசை, கொடை, இணக்கம்
 கவி : குரங்கு, கவிஞன், பாட்டு, ஆசு, சித்திரம்
 ஒளி : அறிவு, பிரகாசம், மறை, புகழ், அழகு, பெருமை
 கலி : அம்பு, ஒலி, கடல், இருமல், போர், வஞ்சகம்
 மதி : சந்திரன், அறிவு, மாதம், மதித்தல், ஞாபகம்
 பதி : இடம், அரசன், கணவன், இறைவன், ஒளி, வீடு
 நாகம் : மலை, பாம்பு, யானை, வான், மேகம்
 பார் : பூமி, பார்த்தல், அடுக்கு, கற்பாறை, நிலம்
 பணி : பாம்பு, தொண்டு, கட்டளை, ஈகை
 பாடு : துன்பம், பக்கம், கடமை, இடம், பாடுதல்
 மாற்றம் : சொல், பகை, விடை, பரிகாரம், வஞ்சினமொழி

1. பின்வரும் வாக்கியங்களில் தடித்த எழுத்திலுள்ள சொல் உணர்த்தும் பொருளைத் தெரிவு செய்து கோடிடுக.
  1. மதம் கொண்ட கரி பொங்கினால் காடு கொள்ளாது : இதில் கரி என்பது (கருமை, யானை, பாம்பு, இருள்)
  2. இன்பமும் துன்பமும் சுழலும் சக்கரம் : இதில் சக்கரம் என்பது (கடல், சக்கரப்படை, வட்டம், சில்லு)
  3. கோவலனைக் காணாத கண்ணகி அகம் நொந்து அழுதாள் : இதில் அகம் என்பது (மனம், வீடு, உட்புறம், காதல்)
  4. போரில் சேயை இழந்த தாய் கதறினாள் : இதில் சேய் என்பது (வீரன், சிவப்பு, மகன், மனை)
  5. வளைக்குள் உட்புகுந்தது பாம்பு : இதில் வளை என்பது (வளையல், வீட்டுவளை, சங்கு, புற்று)

2.கீழே தரப்பட்ட சொற்கள் உணர்த்தும் வேறுபட்ட இரண்டு பொருள் தரும் சொற்களை எழுதுக

1. கானம்	6. வாரம்
2. பதம்	7. வேழம்
3. தானம்	8. வாளி
4. ஏமம்	9. முருகு
5. மால்	10. சங்கம்